

Ἡ Σικελία ἔχει δίκαιον ἐπαναστατοῦσα καὶ ζητοῦσα ἀνεξαρτησίαν, διότι δὲν διοικεῖται ἀλλὰ πιέζεται ὑπὸ τῆς Νεαπόλεως· ταύτης δὲ τῆς τυραννίας μόνην θεραπείαν φρονεῖ τὴν ἀνεξαρτησίαν. Ἐάν ὁμῶς εἰλικρινῶς κατασταθῇ ἐν Νεαπόλει πολίτευμα φιλελεύθερον, εἶναι ἄρα ὀρθὸν νὰ μονωθῶσιν οἱ Σικελοί;

Ἀλλ' ἰδοὺ κυρίως οἱ λόγοι δι' οὓς οὗτοι νομίζουσιν ὅτι ἡ ἔνωσις τῆς Σικελίας μετὰ τῆς Νεαπόλεως ἀναχαιτίζει, καὶ ἀνευ τῶν ἐλαττωμάτων τῆς κυβερνήσεως, τὴν εὐδαιμονίαν τῆς νήσου. Ἐν τῷ διαστήματι τοῦ δεκαετοῦς αὐτῆς χωρισμοῦ, ἀπὸ τοῦ 1806 μέχρι τοῦ 1816, ἡ Σικελία ἀπῆλυσεν, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἀγγλίας, ἐκτάκτου καὶ ὅλως ἐξαιρετικῆς εὐδαιμονίας· διότι ἡ Ἀγγλία εἶχεν ἐκεῖ 18 χιλ. ἀνδρῶν, ἐμίσθου τὸν σικελικὸν στρατὸν, καὶ αὐτὴν τὴν Αὐλὴν καταφυγοῦσαν εἰς Πάναρμον. Ὁ στόλος ὁ πολιορκῶν τὴν Τουλόνην ἐπορίζετο ἐκ Σικελίας μέγα μέρος τῶν ἐφοδίων αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδιάκοπος παρουσία τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ κατὰ τὴν ἀπέναντι ἡπειρον ἀπῆτει τὴν ἐπισκευὴν τῶν φρουρίων. Οἱ Ἀγγλοὶ ἐδαπάνησαν πρὸς τοῦτα πλεον τῶν 30 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, συγκροτήσαντες καὶ τέσσαρα ἐγγύρια συντάγματα, τῶν ὁποίων ἡ ἀποσκευὴ κατεσκευάζετο ἐν αὐτῇ τῇ νήσῳ. Φανερόν ἄρα ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐπὶ δέκα ἔτη ἐδαπάνησε μὲν πολλὰ ἐν Σικελίᾳ, εἰσέπραξε δὲ μόνους τοὺς νενομισμένους φόρους.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλα ἀγαθὰ προσεγένοντο· τὸ ἡπειρωτικὸν σύστημα τοῦ Ναπολέοντος κατέστησε τὴν Μελίτην καὶ τὴν Σικελίαν τὸ μέγα ἐμπορεῖον τῆς Ἀγγλίας κατὰ τὴν Μεσόγειον, τὴν Ἀδριατικὴν καὶ τὴν Ἀνατολήν· ἐντεῦθεν δὲ εἰσήγοντο τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ τοὶ ἀντιπράκτοντες τοῦ αὐτοκράτορος. Ἡ Σικελία ἐδίδεν ἐφόδια καὶ εἰς τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, οἱ κάτοικοι αὐτῆς μετήρχοντο ἐπικερδῶς τὴν ἐμπορίαν, καὶ ὁ πλοῦτος διενέμετο εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας.

Ἀλλὰ πρόσκαιρος καὶ βραχεῖα ἦτο ἡ κατάστασις αὕτη· διότι ἐπανεληθούσης τῆς Αὐλῆς εἰς Νεάπολιν, καὶ ἀναχωρήσαντος τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ, ἡ ἐμπορία ἐπανελάβε τὴν πρώτην αὐτῆς πορείαν, ἀφείσης τῆς νήσου εἰς τὰς ἰδίας δυνάμεις, ἀνικάνους νὰ διαγωνισθῶσι πρὸς τὰς τῆς Μελίτης.

Τὴν πρόσκαιρον ἐκείνην κατάστασιν, προελθοῦσαν ἐκ περιστάσεων μὴ ἐπανερχομένων πλέον, ἐνθυμούμενοι οἱ Σικελοί, ζητοῦσι τὸν ἀπὸ τῆς Νεαπόλεως χωρισμόν, καὶ ὅταν αὕτη μεταβάλλῃ πολίτευμα.

Ἡ Σικελία ἀνῆκεν ἄλλοτε ἀπὸ τοῦ 1713 μέχρι τοῦ 1720, εἰς τοὺς δούκας τῆς Σαβαυδίας· μετὰ δὲ ταῦτα ἐδόθη εἰς ἀντάλλαγμα ἀντὶ τῆς Σαρδηνίας ἀνηκούσης εἰς τὴν Αὐστρίαν· δι' ἧς καὶ οἱ ἄλλοτε δούκες τῆς Σαβαυδίας ὠνομάσθησαν βασιλεῖς.

Ἀλλὰ καὶ τὰ σήμερον γινόμενα ἀποδεικνύουσιν ὅτι οἱ Σικελοὶ ζητοῦσι τελείαν ἀνεξαρτησίαν. Θέλουσιν ἄρα ἐπιτύχει αὐτήν; τὸ ἀποτέλεσμα δὲν θέλει βεβαίως βραδύνει.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

ΗΘΙΗΣΙΣ.

Ο ΑΝΘΩΠΩΛΗΣ.

Εὐμορφά μου κοπελοῦδια,
θέλετε χλωρὰ λουλούδια;
πάρτετε, πουλῶ.
Σιγαλὰ, μὴ γέρον γάθη.
Μὲ τὸ χέρι 'ς τὸ καλάθι
ἔποιαν βρῶ, φιλῶ.

—οοο—

Διέτ' ἐδῶ τί ὠραιότης!
Αὐτὸ εἶν' ἡ ἀθωότης,
τ' ἄσπρο γιασουρί.
Τ' ἀγοράζετε; διὰ πόσο;
Χάριν λέτε νὰ τὸ δώσω;
χάριν; κ' ἄς νὰ μὴ!

—οοο—

*Ἐρα ρόδον! Τῶν ἐρώτων
εἶν' ἐρύθημα τὸ πρῶτον.
*Ἐχει δυὸ φιλιὰ.
Μιὰ μικρὴ μὲ τὸ ἀρπάζει,
μιὰ μικρὴ, ποῦ ἄσπρη μοιάζει
τριανταφυλλιὰ.

—οοο—

Τὸ γαρύφαλλο, ποῦ λέγει
πῶς μιὰν κάποιαν καρδιὰν φιλεῖ
πάθος δυνατόν,
ποιὰ τὸ θέλει; ποιὰ τὸ πέρνει;
μιὰ πεινῆντα φιλιὰ φέρνει,
κ' ἄλλη ἑκατόν.

—οοο—

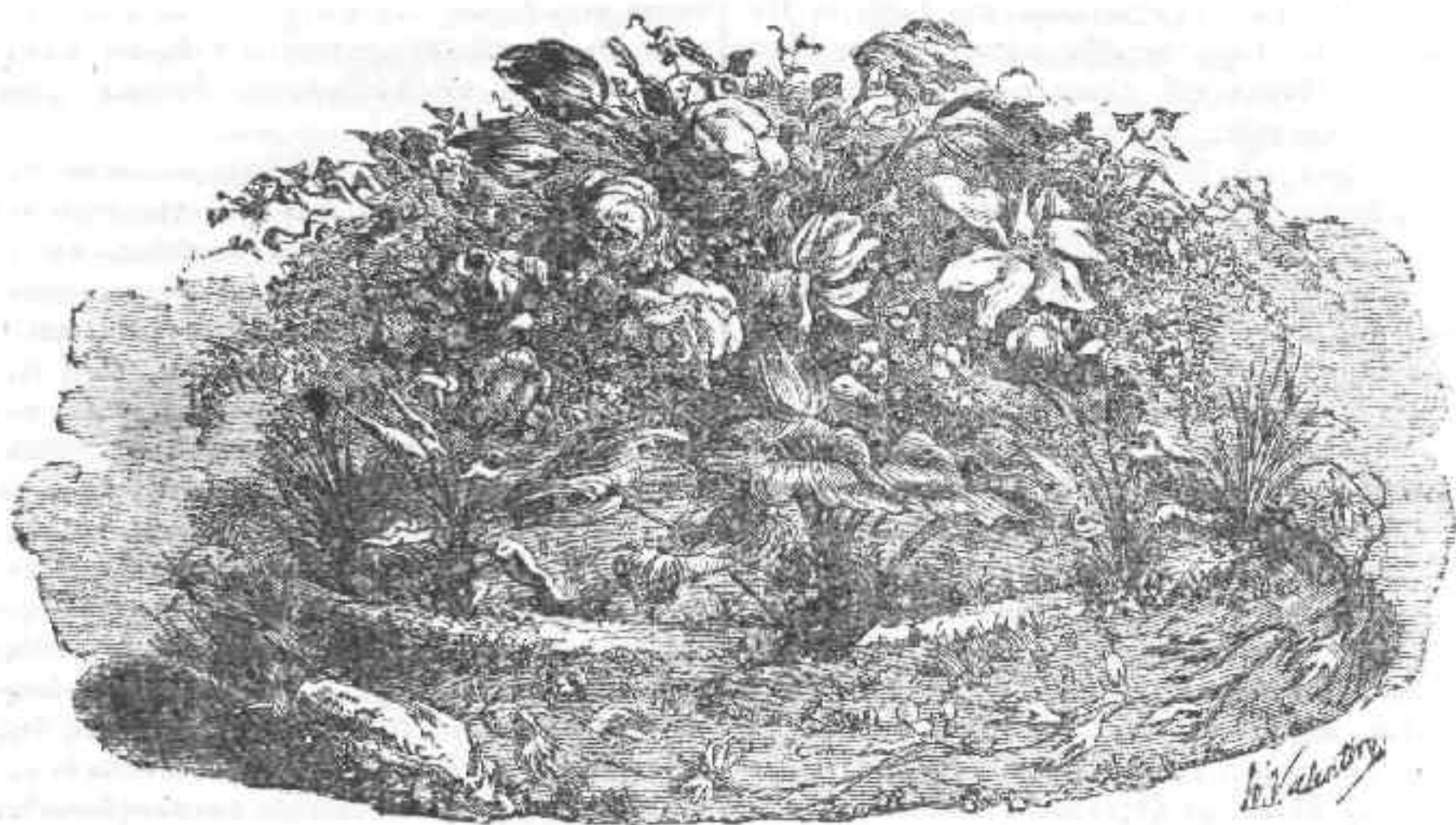
*Ἐδῶ ἔχω ἄνθος βάτου·
Λέγουν πῶς ἡ ἔρρειά του
εἶν' ἡ ἡδονή.
Μὴ, προσέχετε, μὴ βία!
ἔχ' ἀγκάθια, κ' εἶν' ἀχρεῖα,
κ' ἔπειτα πορεῖ.

—οοο—

Βλέπει, ἄσπρη σὰν τὸ χιόνι,
τὸν αἶρα βαλσαμένει
κ' ἡ πορτοκαλιὰ.
Ξεύρετε τί χάριν ἔχει,
καὶ ἡ τύμφη πῶς τὴν πλέχει
'ς τὰ χρυσὰ μαλλιά.

—οοο—

*Α! τὸ ξεύρετε! Μὴ τρέλλαις,
μὴ ἐσχίεσθε, κοπέλλαις,
ἔχει ἀρκεῖν.

*Ανθη.

*Έχει διὰ μικραῖς μεγάλαις,
δι' ἄλλαις τρεῖς φοραῖς, καὶ δι' ἄλλαις
εἶναι περιττόν.

—οοο—

Κληματαῖδα ποία θέλει;
Αὐτὴ πίστιν παραγγέλλει
"Οἱοὶ τὴν πωλοῦν.
Πῶς; δὲν τὴν ζητεῖ κάμμιά σας;
Τὴν χαρίζω.—Χάρισμά σας,
λέγουν καὶ γελοῦν.

(Ἐκ τῶν τοῦ Ἀ. Ῥ. Ραγκαστ.)

ΕΥΓΕΝΙΟΣ Ο ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

—οοο—

Εἰς παραφθαρμένον χειρόγραφον, περὶ οὗ ἐξηγου-
μεθα κατ' ἑκτασιν εἰς τὴν βιογραφίαν τοῦ Ἁγίου
Λιτωᾶς καὶ Ἀγράφων Κυρίου Νεκταρίου, εὕρισκον-
ται καὶ τὰ δύο ἐπόμενα ἀντίγραφα ἐπιστολῶν τοῦ
ἀειμνήστου Εὐγενίου Βουλγάρεως (ἀνεκδότων καθ'
ὅσων γνωρίζω). Ἐς παράρτημα λοιπὸν τῆς βιογρα-
φίας τοῦ σοφωτάτου αὐτοῦ ἀνδρός, ἦν καὶ ὁ Βεν-
δότης, καὶ ὁ Κούμας, καὶ ὁ Α. Βρετὸς, καὶ ἄλ-
λοι, ἐν ἐκτάσει κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον συντά-
ξαν, ἀντέγραψα αὐτὰς εἰς δημοσίευσιν ὡς λόγου
ἀξίας, διότι ἔχουσι τὸ ἐνδιαφέρον καὶ περιστρέφον-
ται εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ὁ περικλεῆς ἐκεῖνος εὐε-
ργέτης, καὶ ἀτρόμητος ἀναμωρφωτὴς τῆς ἑλληνικῆς
παιδείας, ὑπέστη τοῦ φθόγου καὶ τῆς μαχθρίας

πολλὰς καὶ σκληρὰς προσβολὰς, καὶ δεινὰ παθή-
ματα, ἅτινα συνήθως οἱ τοιοῦτοι ἀναμωρφῶνται καὶ
ἐνάρετοι ἄνδρες ὑφίστανται. Συνοδεύω δὲ ταῦτα
καὶ διὰ τινων σημειώσεών μου, σαφηνίζουσιν ἐν
μέρει τὰ ἐν αὐταῖς διαλαμπνόμενα.

Α'. « Τὴν Ἰμετέραν Πανιερότητα (1) μετὰ δου-
λικῆς ὑποκλίσεως ταπεινῶς προσκυνῶν, τὴν πανί-
ερυν αὐτῆς δεξιὰν πανευλαβῶς ἀσπάζομαι.

» Τὸ προσκυνητὸν γράμμα τῆς Υ. Π. ἐν Θεσσαλο-
νίκῃ ἤδη εὕρισκόμενος ἐδεξάμην, ἐν ᾧ εἶδον καὶ τὴν
ὑπὲρ τοῦ Σχολείου, διὰ τὰ συμβάντα ἐν αὐτῷ, σα-
λευομένην θλίψιν, ἣν εἰκότως δοκιμάζει ἡ μεγάλη
καὶ φιλόκαλος αὐτῆς ψυχὴ, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν και-
ρὸν, καὶ τὴν καλοκαγαθίαν καὶ δεσποτικὴν εὐνοίαν
καθ' ἣν ὑπόσχεται εἰς ἡμῶν ταπεινὸν αὐτῆς δούλον
ἐμὲ, ἐτοίμην τε καὶ πρόθυμον τὴν προστασίαν,
μᾶλλον δὲ οὐχὶ εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς αὐτὸ τὸ δίκαιον,
τὸ ὁποῖον δὲν ὑποφέρει νὰ ἐπηρεάζεται καὶ νὰ πά-
σχη. Ἀποκρισιν οὖν εἰς ἐκεῖνο, μὴ τυχόν μέσον
ἕως τοῦ νῦν, δὲν ἔγραψα, συλλογιζόμενος ἄλλως,
ὅτι τὰ δύο γράμματά μου ἃ προλαβὼν ἀπέστειλα
τῇ Ἰμετέρᾳ Πανιερότιτι, ἦσαν ἱκανὰ εἰς δῆλωσιν
τῶν κατ' ἐμὲ· ἀλλ' ὁ θεοφιλέστατος καὶ λογιώτα-
τος Ἅγιος Λιτωᾶς καὶ Ἀγράφων, ἀνὴρ, ὃς πάν-
τοτε φέρει εἰς τὸ στόμα τὸ ὄνομα (2), καθὼς

(1) Ἡ ἐπιστολὴ διευθύνετο πρὸς τὸν τότε ἅγιον Νικομηθεύς
Κύριον Γαβριήλ, ὁποῦ διαπρέψαντα μεταξὺ τῶν συγχρόνων
συνεδικῶν τοῦ ὁρθοδόξου κλήρου ἐπὶ παιδείᾳ, φιλογενεῖᾳ κα-
ταστάσει, ὅστις ἐκτιμήσας τὴν ἀξίαν τοῦ ἀνδρός, ἀνεδέχθη τὴν
ὑπὲρ αὐτοῦ συνηγορίαν καὶ προστασίαν, καὶ ἀκολούθως οὐκ
ὀλίγον συνέτρεψεν, ἵνα προσκληθῇ ὁ δοῦλος Εὐγένιος εἰς
Κωνσταντινούπολιν, ἐπὶ τῇ καταλαβεῖν τὴν ἐν τῇ τοῦ γένους
σχολῇ ἔδραν τῶν ἐπιστημῶν.

(2) Νέκταρ δηλ. Βασίλ. Νεκταρίου ἐκκαλεῖτο ὁ περὶ οὗ ὁ